

Závěrečná zpráva za volební období 2008-2012

Vážení členové Klubu chovatelů jezevčků.

Dovolte mi, abych Vás seznámil s činností výboru za volební období od 23.5.2008 do 12.5. 2012.

Na klubovém shromáždění v roce 2012 byl výbor zvolen v následující sestavě: Ing. Radomír Svoboda – předseda, MVDr. Jaroslav Švec – místopředseda, Hana Spalová – hlavní poradce chovu, Marie Filípková – matrikářka, Ing. Michaela Příbáňová – jednatelka, Leopold Tomančák – výcvikář, MVDr. Daniela Plešová – tisková referentka, Mgr. Michael Kretek – ekonom, Jindřich Šimara – člen. Během volebního období došlo k poměrně výrazným změnám ve funkcích tiskový referent a výcvikář. Nejprve z osobních důvodů odstoupila Dr. Plešová. Obsadit funkci tiskového referenta zbylými, nezvolenými kandidáty se nepodařilo. Dva zpravodaje pro nás sestavila paní Blanka Floriánová, ale i ta se musela z velmi vážných osobních důvodů práce na klubovém časopise „Jezevčík“ vzdát a na její místo nastoupila paní Ivana Pečimúthová. I přes tyto změny je nutné konstatovat, že časopis jezevčík vycházel tak, jak káže organizační řád, tedy 3x ročně, a díky práci chovatelské rady se podařilo vždy v termínu (do 31.1.) vydat seznam chovných psů. Jak je vidět, když se chce a zapojí se do práce i členové výboru, kteří mají na starosti i jiný resort, jde všechno a není třeba výmluv.

Jako další odstoupil, tentokrát ze zdravotních důvodů výcvikář, pan Tomančák. Jeho místo bylo obsazeno prvním nezvoleným kandidátem, Ing. Kamilem Šebkem. Bohužel, i panu Šebkovi se změnila životní situace nástupem do nového zaměstnání, ovšem personální obsazení výboru již zůstalo stejné – funkce se ujal pan Jindřich Šimara, který jí vykonával až do konce volebního období. K 1.lednu 2012 pak rezignoval ekonom Mgr. Kretek a to z osobních důvodů. Nikdo ze zbylých kandidátů neprojevil zájem zaujmout na poslední 4 měsíce jeho místo a tak funkce zůstala neobsazena.

Zcela jistě není možné předvídat zdravotní problémy nebo významnou změnu životní situace, za 4 roky se může stát cokoliv. Přesto považujeme za nutné apelovat na kandidáty, aby zvážili, zda budou mít pro výkon funkce dostatek času a předpokladů. Na některých spádových schůzích byl výbor za svoji personální nestabilitu kritizován. Jisté je, že jsme udělali vše pro to, aby řadoví členové změnu nezaznamenali např. tím, že nevyjdou klubové tiskoviny nebo nebude zorganizovaná některá z klubových soutěží. A to se nám myslím beze zbytku podařilo.

Výbor byl také nucen řešit změnu webmastera. Této práce se ujala sl. Eva Dufková, která celý klubový web přepracovala a pravidelně jej aktualizuje. Místo dlouhodobě nedostačujícího elektronického seznamu chovných psů nechal výbor za velmi příznivou cenu vytvořit kompletní databázi jezevčků, která je v současné době „krmena“ informacemi.

Klub chovatelů jezevčků má také několik „komisí“ a to chovatelskou radu, která pracovala po celé volební období s jedinou změnou – sl. Ing. Zdeňku Veselou vystřídal na postu poradce chovu dlouhosrstých miniatur pan Radek Želina. Povinnosti chovatelské rady přímo stanoví organizační řád a její členové je plnili příkladně, jak ostatně opakovaně konstatovala dozorčí rada. Problematické se jeví obsazení redakční rady. Nejen v tomto volebním období, ale i v těch minulých se jí nepodařilo zdárně sestavit, pokud byla obsazena, tak pouze formálně, její členové se na sestavení zpravodajů nepodíleli. Je tedy úkolem pro nový výbor tento nelichotivý stav změnit tak, aby tíže vydávání tiskovin neležela na bedrech jediného člověka.

Stejně tak problematické bývá sestavení výcvikové rady. Dosud byli její členové navrhováni jednotlivými pobočkami a zvolený výcvikář na tom těžko mohl něco změnit. Jak se ukazuje, tato strategie není příliš funkční. Výcvikáři dáváme svou volbou mandát starat se kompletně o pracovní stránku našich jezevčků, měl by mít tedy, stejně jako hlavní poradce chovu možnost sestavit si, podle svého uvážení, funkční tým lidí, který mu bude nápomocen.

Ke změnám, a doufám, že k lepšímu, došlo také v některých komisích mimo náš klub. Do komise FCI pro normy byl P ČMKU nadelegován MVDr. Jaroslav Švec, který okamžitě rozvinul spolupráci i s kluby zastřešující plemena teriérská, protože i jich se činnost této komise týká. Ke změně došlo i v obsazení kynologické komise ČMMJ, místo Mgr. Heriana nastoupil pan Jan Kesner. Čekal ho nelehký úkol zpracovávat změny zkušebních řádů.

A nyní již ke konkrétním oblastem:

1. Oblast chovu:

Z hlediska chovu všechna plemena jezevčíka vykazují stabilizaci chovu, v žádném plemeni nejsou problémy s úzkou základnou. Za období 2009 – 2011 se uskutečnilo 1515 vrhů, zapsáno 6.321 jedinců + 74 importů, 96 zahraničních krytí, uchovněno: 992 jedinců.

U dlouhosrstých a hladkosrstých standardních jezevčků je nižší počet a genofond u jedinců černých s pálením, problém je i v kvalitativní sféře u této populace. Celkově máme velmi vysokou úroveň u jezevčků hladkosrstých standardních a dlouhosrstých miniaturních, v posledních letech dochází ke kvalitativnímu zlepšení exteriéru u dlouhosrstých standardních, drsnosrstých a hladkosrstých miniaturních, při čemž hladkosrsté miniatury prodělali asi největší kvalitativní skok. Největší rozdíly v kvalitě exteriéru jsou u nejpočetnějšího plemene jezevčíka, u drsnosrstých standardních. Základna je velmi široká, kvalita exteriéru je ovšem velmi různorodá, máme převážně průměrné psy, ale i vysoce nadprůměrné a bohužel i podprůměrné. Zde je třeba, pokud chceme zvýšit kvalitu, být výrazně přísnější při posuzování exteriéru, bez jakékoli benevolence. Je třeba ale i konstatovat, že i u tohoto plemene je znát výrazný nárůst kvality exteriéru, byť třeba ne tak překotným tempem jako u ostatních plemen. Jen je třeba si uvědomit, u všech plemen, co je smyslem snahy o kvalitní

exteriér. Není to sbírání titulů, je to odchov kvalitního jedince za účelem zachování parametrů stanovených standardem. Tyto parametry jsou základem ke kvalitní práci jedinců, dobrá stavba kostry je odrazovým můstkem pro kvalitní práci.

Z hlediska exteriéru máme mezi sebou několik výrazných chovatelských stanic, které se, napříč našimi plemeny, mohou pochlubit vynikajícími výsledky na evropských výstavních kolbištích, svědčí o tom tituly Světového vítěze, Světového vítěze WUT, Evropského vítěze či vítězů z prestižních výstav v zahraničí, které v uplynulém období doputovali do České republiky. Stejně tak je potěšitelné, že se v našem chovu najdou jedinci, kteří zájí na poli práce, ať již na soutěžích či při praktickém životě. A je zcela ideální, že máme i takové jedince, kteří mají v harmonii obě tyto stránky.

Je potěšitelné, že se našlo dost chovatelů, kteří využili možnosti testování svých jedinců na lomivost kostí. Velmi potěšitelná jsou i čísla ohledně chudozubosti, kdy oproti době před dvaceti lety se výrazně o téměř polovinu snížila chudozubost u standardních jezevčků všech plemen, konkrétně u drsnostých standardů z 13 % v roce 1992 na 6,9 %, u dlouhosrstých standardních z 7,5 % v roce 1992 na 3,4 % a u hladkosrstých standardních z 6 % na 2 %. Naším chovatelským cílem by mělo být tato čísla udržet.

Klub chovatelů jezevčků České republiky pravidelně v maximální míře využívá možnosti, poskytované vyššími kynologickými orgány a pořádá každoročně tři výstavy – klubovou výstavu se zadáním titulu klubového vítěze i bez zadání titulu a také speciální výstavu. V roce 2011 jsme navíc uspořádali i Světovou výstavu WUT. Tyto výstavy jsou nemalým zdrojem příjmů klubu. Velké poděkování patří všem těm členům klubu, kteří se podíleli na organizaci těchto výstav. Další velké poděkování patří sponzorům výstav, bez jejich pomoci bychom se neobešli. Speciální poděkování směřuje k panu Radkovi Želinovi, který pomohl pro KCHJ ČR zajistit sponzorské dary pro výstavy v hodně vyšší než půl milionu korun.

V současnosti je počet rozhodčích pro posuzování exteriéru jezevčků dostatečný, problém je ovšem s věkovým složením sboru, bylo vyvinuto úsilí a je proto potřeba i nadále omladit tento sbor o nové rozhodčí. Každoročně organizovala hlavní poradkyně chovu setkání rozhodčích z exteriéru, spojené s praktickými školeními či prezentacemi, na tato setkání vždy byla pozvána i chovatelská rada proto, aby se zajistila součinnost mezi potřebami chovu a posuzováním exteriéru jezevčků.

.Za období 2009 – 2012 k datu konference prošlo výběrem do chovu 1531 jedinců, jejichž zdárný průběh po administrativní stránce zajišťovala chovatelská rada.

Chovatelská rada také průběžně zpracovávala kompletní posudky z výstav a při nedostatečné funkčnosti výcvikové rady i veškeré zpracovávání tabulek z pracovních zkoušek. Výsledky výstav byly pravidelně zveřejňovány v klubovém tisku i na internetu, jsou i samozřejmou součástí chovatelské ročenky. Ročenka stejně jako Seznam chovných psů vycházela pravidelně, jak ukládá organizační řád.

Chovatelská rada po celé uplynulé období důsledně sledovala dodržování řádů jak KCHJ, tak ČMKU. Je bohužel smutné, že se vždy najdou někteří rádoby chovatelé, kteří se snaží obejít chovné podmínky. Nevidí bohužel ve své krátkozrakosti, že každý podvůdek si jim zle vrátí. Není dobré si plést pojmy demokracie a chaos. Pokud má být klub garantem chovu, musí chovatele vést cestou zachování všech vlastností vyžadovaných standardem, proto musí být stanovená pravidla chovu ve formě chovných podmínek, které je třeba respektovat všemi členy klubu.

2. Oblast výcviku:

Všechny hlavní výcvikové klubové akce probíhaly podle plánu, na pořádání klubových soutěží se podíleli jak členové výcvikové rady, tak řadoví členové klubu. O zpracování výsledků a tisk diplomů se většinou starala paní Monika Illová. Všem za to patří velký dík, protože bez pomoci těchto lidí by žádná soutěž nemohla proběhnout. Na žádosti členů klubu byly termínově více odděleny klubová barvářská soutěž, jejíž termín se přesunul na podzim a speciální barvářská soutěž, která probíhá koncem jara nebo v časném létě. Až na malé výjimky se dařilo soutěže naplnit startujícími, nejvýraznější posun nastal u Memoriálu R. Kristla, který byl poslední 3 roky nejsilněji obsazenou soutěží. Kvůli malému počtu přihlášených psů musel být 1x zrušen Pohár Vysočiny a 2x Pohár středočeské pobočky, tedy víceméně regionální soutěže se zadáváním čekatelství CACT. Vzhledem k velkému zájmu startujících byl učiněn pokus vypsát nominační honičské soutěže, ale o ty byl tak malý zájem, že byly nakonec zrušeny.

Naši jezevčáci prokazují stabilně vynikající lovecké vlohy, pravidelně uspívají i na vrcholných soutěžích v zahraničí (akce WUT, soutěže v Polsku, Maďarsku, na Slovensku a v poslední době i ve Francii). Jak je vidět, dlouhodobě nastavená chovatelská strategie klubu se vyplácí. Za poslední 4 roky byl 11-ti jezevčkům udělen titul šampion práce a 4 jezevčáci splnili pracovní podmínky pro udělení mezinárodního šampionátu práce.

3. Oblast matřiky:

V červnu 2008 měl Klub chovatelů jezevčků 1430 členů. Počet členů postupně během uplynulých 4 let pomalu stoupal, i díky obětavé práci poradců chovu, kteří jmenovitě urgovali nezaplacené členské příspěvky od majitelů chovných jedinců. Stav členské základny ke 30. dubnu 2012 je následující:

Celkem má KCHJ ČR 1601 členů, kteří mají zaplacené členské příspěvky na rok 2012, z toho je 37 členů čestných, i z nich ovšem někteří zasílají platby členských příspěvků.

Podle poboček je skladba následující:

Středočeská pobočka	413
Jihomoravská pobočka	258
Západočeská pobočka	220
Severomoravská pobočka	205
Východočeská pobočka	201

Jihočeská pobočka	180
Severočeská pobočka	109
Zahraniční členové	15

Na spádových schůzích byli oceňováni naši členové, kteří významně přispěli k chovu a výcviku jezevčků nebo významně pomohli klubu při organizaci výstav a pracovních soutěží.

Za uplynulé období bylo uděleno 6 čestných členství, 12 zlatých odznaků, 38 stříbrných odznaků, 21 děkovních listů a 2 pamětní plakety KCHJ ČR za zcela mimořádnou sponzorskou pomoc při pořádání WUT Světové výstavy jezevčků.

4. Oblast tisku:

Zpravodaj „Jezevčík“ vycházel pravidelně, jak vyžaduje organizační řád klubu, a obsáhl kompletní život klubu. Našli jste v něm kvalitně zpracovanou chovatelskou činnost, pozvánky a informace z výstav, výsledkové listiny a články z pracovních soutěží. Nechyběla organizační část a informace matrikářky. Zde je třeba velmi poděkovat chovatelské radě v čele s Hankou Spalovou za perfektně zpracované zprávy jednotlivých poradců a jejich včasné dodání v termínu uzávěrky. Veliký dík patří rovněž Míše Přibáňové, která pro Vás zpracovávala mimo jiné výsledky výstav a její podíl na tomto zpravodaji je skutečně nadstandardní. Poděkování patří i všem ostatním členům klubového výboru, kteří své příspěvky poskytovali ve většině případů včas.

Novinkou, jak jste si jistě všimli, byla část věnovaná Vaším příspěvkům. Paní Pečimúthová při nástupu do funkce vyzvala členy, aby se podělili o své zážitky právě s těmi svými konkrétními nejlepšími kamarády, svými jezevčíky, ať už jsou to lovci a nepostradatelní pracanti v revíru nebo nejméně společníci, kteří vesměs vládnou našim domovům. Poděkování patří všem, kteří sebrali odvalu a napsali své zážitky, neboť tuto část považujeme za příjemné oživení, které členy klubu může stmelovat na lidské úrovni a zároveň dává zpravodaji zábavnější a odlehčující tón.

Další pravidelnou rubrikou se stala část týkající se zdraví a zdravotních problémů jezevčků. Zde je na místě poděkování veterinárním lékařům, kteří se rozhodli pro spolupráci, a to bez nároku na honorář. Tématem je jistě dost, do dalšího čísla časopisu je zpracován článek MVDr. Vodičky, specialisty na problémy s páteří, za zmínku by jistě stála také informace o Aujezskyho chorobě, protože ne všichni jsou informováni ze specializovaného mysliveckého tisku.

5. Oblast zahraniční spolupráce:

V období 2008 – 2012 pořádal KCHJ hned několik akcí WUT. Jako první byl šampionát v práci na barvě bez doprovodu rozhodčího v Krkonoších, za jehož organizaci patří velký dík panu Karlovi Sýkorovi. Mezi 17-ti soutěžícími vyhrál český reprezentant. Také další dva ročníky této náročné soutěže měly českého vítěze. V roce 2009 proběhl v Úštěku u Litoměřic Evropský pohár FCI a čeští jezevčíci obsadili 2. a 4. místo. V roce 2010 jsme hostili výroční schůzi zástupců klubů WUT v Praze v roce 2011 proběhla, také v Praze, Světová výstava jezevčků WUT s bezmála 500 přihlášenými psy.

Byl navázán kontakt se všemi sousedními kluby, především Slovenským, Polským, Maďarským z hlediska výstav i práce (je tam dosud umožněno kontaktní norování a divočák v obůrce), K posuzování našich klubových akcí jsou ve větší míře zváni renomovaní zahraniční rozhodčí a naopak, naši čeští rozhodčí také dostali větší možnost posuzovat dále v zahraničí, než u našich slovenských přátel. Rozvíjení mezinárodní spolupráce patří ke stěžejním činnostem i pro nadcházející volební období.

6. Ekonomika

Rád bych se také dotkl ekonomické oblasti, i když ta bude součástí zprávy o hospodaření klubu. Jelikož byla na schůzi západočeské pobočky vyvolána úplná hysterie, že jsme promrhali peníze klubu, byla použita daleko vulgárnější slova, ale ta se sem nehodí, rozhodl jsem se požádat o zpracování této zprávy dozorců radu, jelikož funkci ekonomka v současné době nikdo nezastává, aby nás zase někdo nenapadal ze zkrusování či zamlčování údajů. Kolegyně Hájková argumentovala směsí polopravd a lží a dokonce toto rozesílala po kandidátech a delegátech a proto bych se rád k tomu i já vyjádřil. Je pravdou, že na konci jejího hospodaření měl klub k dispozici víc než milion korun, ale není již pravda, že dnes máme pouze 400 tisíc. Hotovost klubu činí, jak uslyšíte, ještě přesně přes 600 tisíc korun a k tomu 100 tisíc korun v novém majetku a prodejním materiálu. Nikde nám nebylo vyčteno, s čím jsme špatně hospodařili, co jsme neměli pořizovat, či do čeho jsme neměli peníze investovat, jen stále dokola bylo omíláno, „my měli...“ Snažil jsem se zamyslet nad tím, proč měl minulý výbor takovou hotovost? To byla paní Hájková tak skvělá ekonomka? Asi ano, když jako měřítko vezmeme hotovost na účtech, ale bylo tomu skutečně tak? Kde se ty peníze vzaly? To výbor tak skvěle pracoval? A jak to, že tedy většina z nich již nebyla zvolena? Bohužel člověk zapomíná, je to prý přirozené, ale někdy to chce nezapomenout. Víte, co bychom museli dělat abychom na to byli stejně?NIC. Stačilo nevydat jeden Seznam chovných psů. Úspora 100 tisíc korun. Zpravodaj vycházel sporadicky tak dva ročně, to znamená úsporu na čísle 50 tisíc korun, za čtyři roky je to 200 tisíc korun. Výbor se nescházel pravidelně, spíš tak dvakrát do roka, další úspory na cestovním. To už jsme přes 300 tisíc korun. Takže, kdyby výbor pracoval, jak měl, neměl by jistě na hotovosti víc než současný. A to máme v době, kdy oproti předcházejícímu volebnímu období stoupla DPH, zvýšili se ceny pohonných hmot a tím i ceny dalších výrobků, materiálu a služeb. Ano pokud chceme, aby KCHJ byl organizací střádající penízky, tak má kolegyně paní Hájková pravdu. Nic nedělejme, nic nevydávejme, ale já takový klub nechci. Získané prostředky, ať už z členských příspěvků, tak z dalších činností mají sloužit členům klubu, nikoliv k hromadění na účtech a k tomu aby se s nimi chlubila ekonomka. Tento výbor to jasně řekl na

počátku volebního období:“ Nebudeme hromadit peníze na účtech, budeme je používat ve prospěch členů klubu“ a to jsme splnili. To dokládá i to, že nám vlastně paní Hájková nemá ani co vyčítat. Snad en to, že ona měla ten milion...

Co se týká ještě výše členských příspěvků, tedy jejich případného zvýšení či ne zvýšení. Asi každý člověk si dovede spočítat, že věci nestojí stejně jako před 12 lety. Ano před 12 lety, to bylo naposledy co se navýšili členské příspěvky. Všude to bylo celkem pokojně diskutováno, jen na západočeské pobočce z toho byl problém. Oni nám chtějí zvýšit členské příspěvky. Ne oni ale my sami, všichni, jak jsme zde o tom rozhodneme. To je demokracie. Sám si myslím, že už to mělo být na minulé konferenci, ale ve vyhrocené atmosféře a falešném uspokojení, že peněz je přece dost, k tomu nikdo nenašel odvahu a ani se nedivím, když vidím, jak to hned někteří využívají. Ale na celé věci okolo debaty ohledně financí mě mrzí nejvíc, že kolegové, kteří mě znají, nezvedli telefon a nezeptali se jak to je s těmi penězi, jak je to doopravdy a naopak ještě papouškovali a nepravdy šířili dál. Bohužel byli to většinou západočeši, se kterými máme k sobe nejbliž.

Co říci na závěr?

V této době bohužel proti sobě tak trochu stojí příznivci lovecké kynologie a „nemyslivočtí“ chovatelé a milovníci výstav. Měli bychom si uvědomit, že jezevčík je natolik skvělým psem, že pro někoho může být nedocenitelným loveckým pomocníkem, někomu plní touhu po úspěších na pracovních soutěžích, pro někoho je výstavním šampionem a pro jiné bezvadným kamarádem do nepohody. Ve skutečnosti je však jezevčík jen jeden – ať malý nebo velký, ať chlupatý, vousatý nebo hladký, stále je to „malý lovecký pes pro práci na povrchu i pod zemí“. A je jen na nás, abychom jej takto zachovali i generacím příštím!

PROTO NEDEJME JEZEVCÍKA! CELÁ STALETÍ BYL ŠLECHTĚN GENERACEMI NAŠICH PŘEDKŮ JAKO VYNIKAJÍCÍ LOVECKÝ PES, VŠESTRANNÝ A NÁRUŽIVÝ, NENECHME TUTO PRÁCI BĚHEM PÁR LET SMĚST ZE STOLU A TOHOTO PRACANTA SPADNOUT MEZI SPOLEČENSKÁ PLEMENA.